

Rygeforbuddet gælder områderne, som gæsterne har adgang til, dvs. toiletter, trapper, vestibuler, dansesgulv, elevatorer m.v.

Da serveringssteder samtidig er arbejdspladser, er de – på de områder, der ikke er beregnet for gæster – omfattet af reglerne om rygning på arbejdspladser, jf. § 6.

I stk. 2 defineres et serveringssted som en lokalitet med servering af mad eller drikkevarer til indtagelse på eller ved salgsstedet.

Som eksempler på serveringssteder kan nævnes restauranter, bistroer, cafeer, barer og værtshuse.

Sportsklubber, idrætshaller, lokaler til bankospil og lignende er ligeledes omfattet, hvis der er servering af mad eller drikkevarer, jf. også bemærkningerne til §§ 18 og 19.

Serveringssteder med selvbetjening er tilsvarende omfattet af lovforslaget.

Salg af mad eller drikkevarer »ud af huset« (pizzeriaer, fast food o.lign.) er omfattet af bestemmelsen i det omfang, der tillige finder servering sted i det pågældende forretningslokale.

Automatforhandling af mad- eller drikkevarer er kun omfattet af bestemmelsen, hvor der er indrettet faciliteter – opstillet borde og stole m.v. – til kundernes brug.

Stk. 3 indeholder mulighed for undtagelser fra hovedreglen om rygeforbud på serveringssteder, således at det kan besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 3.

Det følger af stk. 4, at det ikke vil være tilladt at servere eller medbringe mad og drikkevarer i rygerum og rygekabiner, men at det enkelte serveringssted dog kan tillade, at gæsterne selv medbringer drikkevarer i rygerum og rygekabiner.

Det skal i denne forbindelse præciseres, at det ikke vil være tilladt at medbringe madvarer i rygerum og rygekabiner.

Til § 22

På små indendørs værtshuse og udskænkingssteder, det kan f.eks. være bodegaer og krostuer, kan det enkelte serveringssted bestemme, om rygning skal være tilladt.

Med denne bestemmelse skabes der mulighed for, at man fortsat kan opretholde små værtshuse, der ikke har mulighed for at indrette rygerum og rygekabiner.

Det beskrives nærmere i bestemmelsen, hvilke små værtshuse bestemmelsen omfatter.

Efter stk. 1 skal serveringsstedet for det første have alkoholbevilling, for det andet må der ikke serveres

egentlig mad, for det tredje skal serveringsarealet være under 40 m², og der skal for det fjerde være borde og stole på serveringsarealet.

Kravet om *alkoholbevilling* er medtaget, for at præcisere, at kaffebarer og lignende ikke skal være omfattet af bestemmelsen om små værtshuse.

At der ikke må serveres *egentlig mad*, betyder, at der kun må serveres snacks, så som chips, peanuts og lignende, der ikke kræver opvarmning eller anden form for tilberedning, og som primært sælges i færdigpakket emballage.

Sandwich, toast, burger og anden »fast food« be- tragtes i denne sammenhæng som egentlig mad.

Med *serveringsarealet* menes det område, hvor der finder egentlig servering af drikkevarer sted.

I serveringsarealet medregnes ikke baren og området bag ved denne, garderober, trapper, toiletter og lignende faciliteter for gæsterne.

Personalefaciliteterne medregnes heller ikke, dvs. køkkenfaciliteter, personalerum, personaletoaletter, lagerlokaler og lignende.

Der skal være *borde og stole på serveringsarealet*. Dette krav er medtaget, fordi det ikke er tanken, at nyere koncepter, som f.eks. cocktailbarer, vinbarer, dj-barer og lignende, skal være omfattet af bestemmelsen om små værtshuse.

Det følger af stk. 2, at små værtshuse og udskænkingssteder på under 40 m², som befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, falder ind under bestemmelsen, såfremt der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Som eksempel kan nævnes en kro med en restaurant, et selskabslokale og en krostue under samme tag. I det tilfælde kan krostuen falde ind under bestemmelsen, såfremt der er selvstændig indgang til den fra gaden, og den med f.eks. sit facade- eller indgangsparti adskiller sig fra kroens fremtræden i øvrigt.

Til § 23

Det følger af bestemmelsen, at arbejdsgiveren, indehaveren, restauratøren, bestyreren og forpagteren, skal sørge for, at rygning kun sker i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med straffebestemmelsen i lovens § 26.

Lovens hovedregel er, at arbejdsgiveren har pligt til at sørge for, at rygning sker i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Det gælder, uanset om arbejdsgiveren er offentlig eller privat, og uanset om arbejdsgiveren er en fysisk eller juridisk person.

Det vil således også med hensyn til de regler, der efter loven gælder for institutioner for børn og unge,